

[Fischer]

danske formandskab vist var fortsat helt frem til medio februar 1988. Så jeg synes, tingene ser godt ud.

Afslutningsvis vil jeg sige, at jeg ikke har tænkt at spille hverken statsministerens eller Folketingets tid med at debattere Fælles Kurs' helt overflødige dagsorden. Den er blot en fortsættelse af Fælles Kurs' tomme, men uægtelig meget tidrøvende demonstrationspolitik. Hvis vi skulle være lidt flinke ved Fælles Kurs og kalde partiets politik for tankeløshed, så er det måske tilladt at minde partiet om Goethes gamle ord om, at intet er så forfærdeligt som en aktivitet uden tanke.

Jes Lunde (SF):

Efter SF's opfattelse er den regering, vi har, en betydelig belastning for det danske samfund. I de fem borgerlige regeringsår, vi har haft indtil nu, er meget kostbar tid gået tabt, uden at vi har nærmet os en løsning af de tyngende problemer: massearbejdsløsheden og underskuddet på betalingsbalancen.

Meget tyder på, at regeringen oven i købet har opgivet at løse problemerne. I alt fald udtalte statsministeren forleden til B.T., at arbejdsløshedsproblemet ikke kunne løses inden for de nærmeste 10-15 år. Det er efter vores opfattelse en helt katastrofal udtalelse. Vi har nu levet med massearbejdsløsheden i mange år, og vi har haft et niveau på langt over de 200.000 arbejdsløse i hele denne regerings tid, men regeringen slår altså bare ud med armene og siger: Det kan vi desværre ikke gøre noget ved. Det er efter vores opfattelse helt uantageligt.

Vi mener, det er det vigtigste samfundsmæssige problem, vi overhovedet står over for, og vi mener, det er en skændsel, hvis man giver op over for at løse det. Arbejdsløshedsproblemet er alvorligt for dem, der står i det, på grund af den økonomiske nedtur, den psykiske nedtur, tabet af kolleger, tabet af følelsen af at være med i dette samfund og få lov til at udrette noget. Men statsministeren er altså tilsyneladende ligeglad, giver op og siger, at det er i orden, at over 200.000 mennesker på den måde bliver rangeret ud på et sidespor. Derudover spreder det utryghed i vores samfund til mange andre, som har risiko for at blive arbejdsløse. Vi mener derfor, at det, der burde have den højeste prioritet overhovedet her i Folketinget, var at få afskaffet arbejdsløsheden.

Det helt markante resultat i den borgerlige regerings hidtidige levetid er, at den har præsteret at køre den danske økonomi ud i et voldsomt uføre, samtidig med at de dårligst stillede har fået mærkbare forringelser af deres levefod. Forbruget har fået lov til at eksplodere andre steder, og resultatet er ikke udeblevet: udlandsgælden når rekordhøjder, og selv i den internationale verden er man nu begyndt og bekymre sig alvorligt over Danmarks kreditværdighed. Det er en bekymring, vi i SF deler. Udlandsgælden er en voldsom økonomisk belastning allerede nu, men også noget, der på afgørende vis kan true vores økonomiske handlefrihed.

Vi forstår godt, at statsministeren forsøger at bagatellisere problemet, senest på pressemødet efter regeringsmødet i tirsdags. I en situation, hvor Valutafonden af vores kreditorer bliver bedt om at træde til, er det en stram borgerlig politik, der vil blive dikteret. Det ved vi fra de lande, hvor Valutafonden har været i gang. Det er efter vores opfattelse grov uansvarlighed, når regeringen på denne måde spiller det danske demokrati mulighederne for at træffe kvalitative beslutninger af hænde.

Det karakteristiske ved regeringen er, at den kun har magtet at prioritere et øget privatforbrug for sine egne kernevælgere, mens alle andre problemer har fået lov til at ligge uløste hen. For dem, der ønsker reformer i det danske samfund, en kraftig nedbringelse af arbejdsløsheden, bl.a. gennem nedsat arbejdstid, en øget uddannelsesindsats med henblik på arbejdslivet og for de mange gennem betalt frihed til uddannelse, en demokratisering af økonomien gennem medbestemmelse til de ansatte på deres egen arbejdsplads og en ansvarlig erhvervs politik, hvor samfundet har hånd i hanke med investeringer og produktionsudvikling, er det helt nødvendigt at komme af med den nuværende regering, før planerne kan realiseres.

Jeg bemærkede, at statsministeren fortalte, at nu var der for første gang i mange år overskud på handelsbalancen. Så må man jo sige: Hvem er det, der var ansvarlig for den meget grove nedtur, vi har haft på betalingsbalanceområdet? Det er jo regeringen.

Hvis vi tager tallene for de år, der ligger forud, kan vi se, at handelsbalancen eksklusiv energi, altså udtrykket for den rene samhandel, vi har med udlandet, viste et overskud på 20 mia. kr. i 1983, da regeringen startede. I 1984